

Side, betyder, at man virkelig loyalt vil søge at indordne sig under de Bestemmelser, der gennemføres, og i Praksis vil medvirke til deres bedst mulige Udførelse. Jeg tror, at vil man dette, er man gennem det, vi nu naar frem til, kommet et betydeligt Skridt frem imod den Ro om hele denne store sociale Institution, som i og for sig tjener den bedst." Efter saadanne Udtalelser af den daværende Indenrigsminister, som jo den Gang vel maatte tale paa sit Partis Vegne, og efter at man nu en Gang havde faaet slaaet det Princip fast, at Arbejderne skulde have en Hjælp under Arbejdsløshed, naar det ikke var muligt at skaffe dem Arbejde, er det noget vanskeligt for Arbejderbefolkningen at forstaa, at man nu tre Aar efter ganske skifter Signaler, at det, der den Gang var ret og billigt, ogsaa for Arbejderbefolkningen, nu ikke længere er det. Der var den Gang ekstraordinær Arbejdsløshed; det er der den Dag i Dag; men nu ser man ganske anderledes paa det end den Gang. Nu er der ikke længere nogen Pligt for det offentlige til at hjælpe de arbejdsløse, som man ikke er i Stand til at skaffe Arbejde. Tror man i de to Partier, der vil gennemføre denne Lov, at Tilliden til Samfundsmagten, til Staten, styrkes ved, at man paa den Maade, paa Grund af en tilfældig Valglykke, i høj Grad fremkommet ved en Valglov, der ikke virker retfærdigt, pludselig udnytter en saadan tilfældig Valglykke ved at vende op og ned paa Begreberne om, hvad der er ret og rimeligt her i Landet? Jeg er ikke sikker paa, at det i Længden just er den Slags Kolbøtter, der skal til for at styrke Befolkningens Retsbevidsthed, den fælles Samfundsfølelse. Nu har man valgt at rejse en ny Kamp om Arbejdsløshedsløvgivningen og en Kamp, der ikke afsluttes med den Lov, her foreligger, hvis det er de to Partiers Mening at gennemføre den i den Skikkelse, den har. Ikke alene vil man jo nedskære Hjælpen til Kasserne og afskære den fortsatte Hjælp, nej, det, man vil gøre, er, at man vil overlade eller rettere har overladt Arbejdsgiverforeningen at faa saadanne Ændringer ind i Arbejdsløshedsloven, at den med den Ordlyd, den faar, bliver et Vaaben i Hænderne paa Arbejdsgiverforeningen, medens Arbejdsløshedskasserne hidtil har været neutrale, fordi Statstilsynet hele Tiden har været stærkt nok til at tvinge dem dertil. Det er muligt, at man ved at gøre dette haaber paa, at Arbejderne skal opgive Statsanerkendelsen og de Indtægter, der kan flyde deraf. Jeg skal ikke udtale

mig om, hvad Arbejdsløshedskasserne vil gøre, men jeg ved i alt Fald, at det Spørgsmaal vil komme meget stærkt i Forgrunden ved de Drøftelser, der skal foregaa indenfor Arbejdsløshedskasserne, i det Øjeblik det foreliggende Lovforslag bliver ophøjet til Lov.

Efter disse Bemærkninger skal jeg gaa over til at sige lidt om de foretagne Ændringer og gøre Rede for, hvordan det Parti, jeg tilhører, ser paa dem. Afsnittet om Arbejdsanvisning er der jo Enighed om, og der er derfor ingen Anledning for mig til at gaa i Enkeltheder. Der gives gennem Bestemmelserne i de nye Paragraffer 1 og 2 en rimelig Adgang til at bevare Kontorerne i de større Kommuner, og de mindre Kommuner kan, hvis de da vil betale det, faa Adgang til at beholde eller oprette Kontorer med Indenrigsministerens Samtykke. Dette Afsnit er der, som sagt, Enighed om. Men saa snart vi kommer til Afsnittet om Arbejdsløshedsforsikring, er der indføjet Bestemmelser, som vi fra vor Side afgjort maa protestere imod. Der er i Lovforslagets § 6, første Del af Afsnittet om Arbejdsløshedsforsikring, indsat en Ændring, hvis Hensigt jo er at gøre det muligt for Kristeligt Dansk Fællesforbund at faa en statsanerkendt Arbejdsløshedskasse. Der staar ikke i Lovforslaget, at det er den, der tænkes paa, men det er udtalt direkte under Forhandlingerne i det andet høje Ting, saa jeg tager ikke i Betænkning at sige det her. Det er et Slag i Ansigtet paa alle de nuværende 265 000 Arbejdsløshedskassemedlemmer, som man altsaa ikke tager noget Hensyn til i denne Forbindelse. Men det alleralvorligste ved denne Ændring, hvorved det bliver muligt at oprette konkurrerende Kasser indenfor samme Fag og oprette Kasser ogsaa af anden Art end Kristeligt Dansk Fællesforbunds Arbejdsløshedskasse, er i Virkeligheden, at man derved giver Arbejdsløshedsforsikringsprincippet Gift. Det, der fra Arbejdsløshedsforsikringens første Dage her i Landet har været grundlæggende for de Fagorganisationer, som i sin Tid skabte Arbejdsløshedsforsikringen, er dette, hvad man aabenbart fra visse Sider er i Færd med at glemme, at Fagforbundene forpligtede alle deres Medlemmer til at være Medlemmer ogsaa af Fagets Arbejdsløshedskasse og altsaa gennem deres Bidrag yde deres Andel til Udligning af Fagets Risiko med Hensyn til Arbejdsløshed. Der findes Masser af Arbejdere rundt omkring paa Arbejdspladserne, som staar i saa fast Arbejde og med saa gode Indtægter, at de udmærket godt kunde staa udenfor Arbejdsløsheds-